

παγώνι

παγώνι, το, ουσ. [<μσν. παγώνιν <παώνιν <παώνιον, υποκορ. του μτγν. παών. Κατ' άλλους ιταλ. ragone <ravone], το παγώνι·

- *καμαρώνει σαν παγώνι ή καμαρώνει σαν το παγώνι*, (ειρωνικά) λέγεται για κάποιον που παίρνει επιδεικτικές πόζες, που αυτοθαυμάζεται, που καμαρώνει για κάποια επιτυχία του ή για κάποιο πρόσφατο απόκτημά του: «όταν κυκλοφορεί με καμιά ωραία γκόμενα, καμαρώνει σαν παγώνι || απ' τη μέρα που πήρε το δίπλωμα του γιατρού, καμαρώνει σαν το παγώνι». Από την εικόνα του παγωνιού, που φαίνεται σαν να καμαρώνει για την ομορφιά του, όταν ανοίγει και επιδεικνύει την πολύχρωμη ουρά του. Συνών. *φουσκώνει σαν γάλος ή φουσκώνει σαν το γάλο / φουσκώνει σαν διάνος ή φουσκώνει σαν το διάνο / φουσκώνει σαν κούρκος ή φουσκώνει σαν τον κούρκο*·

- *κάνει σαν παγώνι ή κάνει σαν το παγώνι*, βλ. φρ. *καμαρώνει σαν παγώνι*·

- *κάνω το παγώνι*, **α.** προσποιούμαι τον ανήξερο, τον αμέτοχο, ιδίως για κακή ή παράνομη πράξη: «είχε πάρει κι αυτός μέρος, αλλά, κάθε φορά που ακούει να γίνεται λόγος για τη ληστεία, κάνει το παγώνι». Από την εικόνα του παγωνιού που περιφέρεται αμέριμνο. **β.** προσποιούμαι τον τρελό: «έχει τόσα προβλήματα ο άνθρωπος, που δε θα μου φανεί παράξενο, αν τον δω σε λίγο να κάνει το παγώνι». Από την εικόνα του ατόμου που κυκλοφορεί με παρδαλά ρούχα τα οποία παρομοιάζονται με την ουρά του παγωνιού, πράγμα που δείχνει βέβαια πως δεν είναι στα καλά του·

- *φουσκώνει σαν παγώνι ή φουσκώνει σαν το παγώνι*, βλ. φρ. *καμαρώνει σαν παγώνι*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας